N°. 37. A°. 1832.

SURINAAMSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 7den MEI.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

Wij Mr. EVERT LUDOLPH BARON VAN HEECKEREN, RIDDER DER ORDE VAN DEN NEDERLANDSCHE LEEUW, LID VAN DE RIDDERSCHAP DER PROVINCIE *Gelderland*, GOUVERNEUR GENERAAL *ad-interim* DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal het aan Zijne Majesteit den Koning goedgunstig behaagd heeft, om bij Hoogstdeszelfs Besluit van den 6 Maart 1832, N°. 67, Ons definitivelijk te benoemen tot GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN, en tot OPPERBEVELHEBBER OVER DE LAND- EN ZEEMAGT in dezelve, onder toekenning van den rang van GENERAAL MAJOOR; zoo hebben Wij goedgevonden en verstaan, den inhoud van hetzelve Besluit bij dezen te brengen ter kennisse van de Ingezetenen en Bewoners der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, ten einde alle en een iegelijk in dezelve Gewesten, Ons, in deze Onze waardigheid erkenne, eerbiedige en gehoorzame.

Ten volle waarderende dit uitstekend blijk van het Koninklijk vertrouwen, zullen Wij, steeds gedachtig aan den eed, welke Wij bij de provisionele aanvaarding van het Gouvernement Generaal hebben afgelegd, onafgebroken er naar streven, om Ons dat vertrouwen meer en meer waardig te maken; — diep doordrongen van de belangrijkheid en den grooten omvang der pligten, die door deze bevordering op Ons rusten, zullen Wij steeds Onze beste krachten aanwenden, om aan het algemeen volksgeluk, en het heil van elk der goede Ingezetenen, in het bijzonder, zoo veel zulks van Ons zal afhangen, dienstbaar te zijn, opdat Ons alzoo, onder den Goddelijken zegen, het onschatbaar geluk moge te beurt vallen, dat, gelijk Wij thans dezen stand met eere aanvaarden, Wij denzelven ook eenmaal met eere mogen verlaten.

En opdat niemand van deze Onze definitive benoeming tot Gouverneur Generaal over de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, en alle hoogere en lagere Autoriteiten zich daarnaar zoude kunnen gedragen,

LASTEN EN BEVELEN,

dat deze zal worden afgekondigd, alom waar zulks behoort, en voorts in het Gouvernements-blad worden geinsereerd, en in de nieuwspapieren bekend gemaakt.

Aldus gedaan te *Paramaribo*, den 2 Mei, des jaars 1832, en van Zijner Majesteits Regering, het negentiende.

De Generaal Majoor,
Gouverneur Generaal,
E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

PARAMARIBO den 7 Mei 1832.

Bij den Gouverneur Generaal zal, uithoofde van de plaats hebbende verhuizing naar het Gouvernementshuis, tot nadere advertentie, geen Gezelschap worden afgewacht.

Op last van Zijne Excellentie,
De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand *April* 1832, zijn geboren:

Van het Mannelijk Geslacht 4 personen
» » Vrouwelijk » 8 »

12.

In dezelfde maand zijn Overleden:

Van het Mannelijk Geslacht 17 personen
» » Vrouwelijk » 12 »

29.

Gehuwden: 2 Paren.

X

OVERLEDENEN.

Den 3den, *Johan Carel Vincke*, oud 38 jaren en 9 maanden.

Idem, *Hendrik Johan Depperman*, oud 3 jaren, 7 maanden en 18 dagen, zoon van *Saratje van der Sande*.

Den 8sten, *Hendrik Lugard*, oud 1 jaar en 9 maanden, zoon van *Sophia van Dumont*.

Den 9den, *Jacobus Thomas Barteling*, oud circa 10 jaren, zoon van *Mariaantje van Barteling*.

Den 10den, *Lunette Robles*, oud 9 jaren, dochter van *Moses Isaac Robles*.

Den 11den, *Hendrik*, bij den H. Doop genaamd, *Hendrik Pieter van l'Esperance van Diederick*, oud........

Den 12den, *Johanna*, dochter van *Katje van Minha* van *Dd. Gomes Pacheco*, oud 2 jaren en 8 maanden.

Idem, *Maria Helena Boon*, oud 8 jaren, dochter van *Johanna Petronella Muller*

Den 13den, *Pieter Johannis Becker*, oud 49 jaren.

Den 14den, *Eliazar Abraham Meijers*, oud 62 jaren

Den 15den, *Abraham Joseph Sarqui*, oud 12 jaren en 6 maanden, zoon van *Joseph Sarqui*.

Idem, *Livia Leorentia van Huberts*, oud 76 jaren,

Den 16den, *Ribca*, dochter van *Benedictus Alexander Samuels*, oud 8 maanden en 6 d.

Den 19den, *L. Strub Bakker*, oud 30 jr.

Den 20sten, *Hazard van Liefting*, oud na gissing 90 jaren.

Idem, *Carl Adolf Philip Steglich*, oud 11 jaren en 5 maanden, zoon van *G. A. Steglich*.

Idem, *J. van Dokkum*, oud 41 jaren, (M. H.)

Den 21sten, *Isack Heijmans*, oud 3 jaren en circa 5 maanden, zoon van *Afie van Kina* van *Friderici*.

Den 23sten, *Daniel Jessurun Lobo Jr.*, oud 90 jaren,

Den 24sten, *Mietje Helena Renseijl*, oud 6 jaren en 6 maanden, dochter van *Lucretie* van *Princes* van *van Meerten*.

Idem, *Ribca Soesman*, wed. *Simons*, oud 73 jaren.

Den 25sten, *Anna Frederica Francina Sprecher*, oud 1 jaar, 2 maanden en 9 dagen, dochter van *Johanna* van *Ferdinand* van *Brouwer*.

Den 27sten, *Gerrit*, oud een uur, zoon van *Anna Cornelia* van *Negreb*.

Idem, *Sara Isaac Coenraad Heijmans*, oud 2 jaren en 3 maanden, dochter van *Isaac Coenraad Heijmans*.

Den 28sten, *Angelica* van *Lucretie* van *Nassij* oud........

Den 29sten, *Johan Willem Abercrombie*, oud 54 jaren.

Den 30sten, *Hendrica Kuikens*, Huisvr. van *Adrianus Catriëls*, oud 35 jaren, 11 maanden en 7 dagen.

Idem, *Marianna Christina Schmeltz*, oud 16 jaren, dochter van *Quassiba Schmeltz*.

Idem, *Matthijs Therlouw*, oud 48 jaren. (Milit. Hospit.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 18 Maart.

Volgens de voorgestelde redactie, zal ten aanzien der regten voortaan, geen onderscheid meer gemaakt worden, tusschen de West-Indische en Oost-Indische Koloniën van den Staat, maar zullen onder bepaalde voorwaarde, alle voortbrengselen van 's Rijks Overzeesche Bezittingen, vrij van regten worden ingevoerd; terwijl de uitvoer derwaarts zoo niet geheel, immers grootendeels insgelijks vrij wordt.

Men heeft op de grenzen van Belgie, eene vrouw gearresteerd, wier zwangerschap eene buitengewonen langen tijd geduurd had; zij werd aan het tolkantoor door de officieren der douanen van een baaltje Mechelsche kant verlost. Kraamvrouw en kindje zijn redelijk welvarende, welk laatste men den naam van CONTRABANDE gegeven heeft.

Uit Frankrijk is geen bijzonder nieuws ontvangen, de beide kamers schermutselen en handelen met wetten, eenigzins gelijk jongens met speelballen.

Brieven te Bordeaux van St. Thomas ontvangen, melden, dat die stad den 9 Januarij door eenen geweldigen brand half in de asch gelegd is.

De jongste ontvangen depêches van den Gouverneur van Madera, hadden de Portugesche Ministers veel ongerustheid gebaard. Don *Pedro* had talrijke aanhangers op dit Eiland, en de maatregelen, door Don *Alvaro* bevolen tot het bedwingen eens opstands, hadden de inwoners ten uiterste verbitterd, en zelfs de misnoegdheid van het garnizoen gaande gemaakt.

Berigten uit Vera-Cruz, in Mexico, brengen het volgende mede: wij zijn alhier in eene gisting, waarvan het moeijelijk is het einde te voorzien. Generaal *Sint Anna* tegen het gouvernement opgestaan zijnde, is onze stad aan het hoofd zijner troepen binnengerukt, en heeft er oogenblikkelijk eene schatting van 50 duizend piasters op de ingezetenen geheven. Alle gemeenschap met de hoofdstad is afgesneden. Het doel der insurgenten, die overigens zichzelve onderling zeer slecht verstaan, is, zegt men, de federative republiek door eene vereenigde republiek te doen vervangen, waarvan *Sint Anna* tot President voor zijn leven benoemd zou worden. Inmiddels is Vera-Cruz reeds door de gouvernements troepen omsingeld, en men heeft niet alle hoop op eene schikking verloren.

MENGELINGEN.

DE MUILEN.

(Vervolg en Slot van N°. 35).

Intusschen bleef mijne opplettendheid op dit zelfde punt bij voortduring gevestigd, zonder zulks te doen bemerken. Nog altijd vermoedde ik in de vrouw zelve de eene of andere geringe aanleiding, welke het geheime misnoegen van mijnen vriend bewerkte; en ik besloot, niet eerder te vertrekken, dan nadat ik den grond ontdekt en weggenomen zoude hebben. Den volgenden morgen bekroop mij de lust, om mijnen vriend te bezoeken, eer hij uitging; waartoe ik, daar zulk een bezoek in mij ongewoon was, eenig voorwendsel behoefde, en ook ligtelijk vond. Beiden vond ik bij het ontbijt opgeruimd en vertrouwelijk. De vrouw maakte de *koffij* gereed. Wij kortswijlden.

« o Hemel!" sprak de vrouw, met een' diepen zucht; ziet gij nu? zoo is hij, en verandert op één oogenblik!"

« Geschied zulks meermalen?"

« o Ja, bijkans dagelijks."

« Welligt kan hij, zoo als vele mannen, niet dulden, dat iemand de eet–, koffij– of thee–tafel verlaat, om iets te halen, dat vergeten is?"

« Ja, dit mag hij niet gaarne; maar hij zegt het dan, en schertst daarmede. Doch over het voorwerp zijner luimigheid spreekt hij geen woord."

« Gebeurt zulks ook wel op andere tijden van den dag?"

« Zelden; ja, zoo ik mij wèl bedenk, nooit."

« Zoudt gij mij wel een zonderling verzoek willen toestaan?"

« Spreek, mijn vriend!"

« Zijt slechts zoo goed, ons heden na de avondwandeling de thee gereed te maken."

« Zeer gaarne, lieve vriend! maar hierin vind ik niets zonderlings."

« Dat komt naderhand. Ik bid u, namelijk, — en ik maak staat op uwe vergiffenis, — alsdan deze zwierige sloffen aan de voeten te doen."

« Die muilen? — Maar, ik bid u, wat hebben toch deze muilen met mijnen man gemeen?"

« Ik weet het niet. — Waarlijk, lieve vriendin, ik weet het nog niet; maar ik wensch het te ontdekken, en u of onzen vriend te bevredigen en gerust te stellen."

Genoeg, ik verkreeg hare toestemming. Wij lachten over den zonderlingen inval en de koddige proef, welke wij nemen zouden.

Alles ging naar mijnen wensch.

Nu kende ik met zekerheid de oorzaak zijner ontstemminge, en, hoe zeer ik den grond daarvan niet konde opgeven, de muilen echter waren niet meer te redden. Ik deelde aan de vrouw mijne overtuiging mede, en vergde haar de belofte af, om dat heilloos voetschoeisel voor altijd te verbannen. Ofschoon ik vele harer vragen niet konde beantwoorden, was zij echter bij zichzelve van de juistheid der waarneminge ten volle overtuigd; te meer, daar zij thans meende zich te kunnen herinneren, dat juist elke uitbarsting van kwade luim te gelijker tijd met het gekraak der ongelukkige muilen gepaard ging; en beloofde mij, bij voorraad, op mijn dringend verzoek, dat zij die, tot op de nadere oplossing der zaak, niet meer zoude aantrekken.

Gedurende de drie dagen, welken ik bij hen vertoefde, bleef mijn vriend zeer goed geluimd. Nimmer in den vroegen morgen ontstemd, was hij op den duur even vrolijk. Mijn naderend vertrek alleen gaf eene andere wending. Op den laatsten dag met elkander over het voorledene en toekomende vertrouwelijk sprekende, nam ik de gelegenheid waar, hem mijne ontdekking mede te deelen, en hem naar den grond der ontstemminge te vragen. Schoorvoetende erkende hij de waarheid der zaak. Wij gaven elkander onze verwondering te kennen, dat hij de ontdekking niet eerder gedaan had, en dat de invloed van het onaangenaam geluid zoo hevig en onweêrstaanbaar geweest ware. « Ja," sprak hij, zich bedenkende, « ik ken waarlijk niets hatelijker, dan dit geslof. Ik houd de muilen bij eene vrouw voor een teeken van achteloosheid en traagheid; ja, mag ik mijn diepst gevoel uitdrukken, zelfs van onzedelijkheid." Om de verklaring van dit verschijnsel te vinden, moest hij tot in zijne vroege jeugd terugtreden. Na zijner moeders dood, had eene tante de huishouding, en ook het opzigt over hem, waargenomen. Het was eene booze, wreede, en in het geheim ontuchtige vrouw geweest, die hem zijne jeugd verbitterd en zijne verachting had opgewekt. Dit wijf had altijd muilen gedragen. Derzelver geluid had zich telkens met de vrees en den afkeer van haar persoon en met de voorstelling van vrouwelijke boosheid verbonden.

Nu was het raadsel opgelost. Met de innigste blijdschap omhelsde ik mijnen vriend. Ik liep naar zijne vrouw, en deelde haar met weinige woorden de oplossing mede. Zij schrikte; maar herstelde zich dra, greep met een vonkelend oog de ongelukkige muilen, knoopte die in een doek, en verzocht mij, haar te volgen. Vrolijk en met eene komischplegtige houding trad zij bij haren man in de kamer. « Kom, mijn vriend!" riep zij op een' heldhaftigen toon, « wij zullen op het altaar der Huisgoden een offer brengen." Zoo bragt zij ons in de keuken, alwaar een groot vuur brandde. « Daagt op, gij ongelukkigen!" sprak zij, bij het ontknoopen van den doek, met eene stem, die ongevoelig van den komischen tot den aandoenlijken toon overging, « gij zult mij niet langer het hart van den besten man, noch aan hem slechts één oogenblik van vrolijkheid en genoegen meer outrooven. Op het altaar der vreedzame Huisgoden offer ik u aan het geluk van huisselijke liefde, en met u alles, wat slechts in het geringste het gevoel van betamelijkheid, goeden smaak en schoonheid kwetsen kan." Met deze woorden wierp zij de muilen in het vuur, welke zeer vrolijk brandden en ras verteerden. Op dit oogenblik vielen de echtgenooten elkander om den hals, en konden bijkans niet ophouden met de teederste omhelzing, onder het vragen en geven van vergiffenis; hernieuwde alzoo, onder het storten van vreugdetranen, het schoonste verbond der liefde. Daarop betuigden beide aan mij den opregtsten dank voor mijne ontdekking. « Een beding nog," voegde de edele vrouw daarbij: « gij moet deze gebeurtenis tot leering en waarschuwing van anderen opteekenen en laten drukken. Gij behoeft mij niet te ontzien: den naam alleen kunt gij achterwege laten. Want, mijn vriend, *bij jonge vrouwen zijn nog vele andere soorten van muilen, al zitten zij juist niet aan de voeten, welke het fijn en zuiver gevoel van den man kwetsen, en voor welke zij maar al te zwaar, door het verlies van zijne achting en liefde, moeten boeten.*"

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip *Regent*, Kapt. ALLEN, van *Rotterdam*; Passagiers; den WelEd. Heer *Dalrymple* en derzelfs Familie.

Het Schip *de Jonge Lodewijk Antonie*, Kapt. R. TJEBBES, van *Amsterdam*; Passagier: den Heer Mr. *A. van Esch.*

UITGEKLAARD.

Het Schip *Maria Adriana*, Kapt. L. HUS, naar *Rotterdam*; lading: 181 vaten Suiker, 37 balen schoone– en 3 dito vuile Katoen, 2 vaten Arraroet en 14 dito Oranjeschillen.

De Nd. Am. Brik *Gipsey*, Kapt. JAMES ROWE, naar *Boston*; lading: 172 vaten Melasse.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.